

Sekerheid in uitverkiesing

Dit moes 'n vreugde vir Paulus, Silas en Timótheüs gewees het! Hulle het in Tessalonika begin preek en sommer dadelik vrugte op hulle werk gesien. Groot vrugte! Sommige Jode, 'n groot menigte van die godsdienstige Grieke en 'n groot aantal van die aansienlikste vroue het tot bekering gekom (Handelinge 17 : 4).

Groot vreugde, maar tegelyk ook groot *verdriet*! Hoe bemoedigend die verblyf in Tessalonika vir Paulus-hulle ook al was, dit het maar kort geduur.

'n Maand - ses weke dalk. Maar meer tog nie. Soos dit maar altyd gaan, het dit in Tessalonika ook gegaan. Die evangelie van Jesus Christus het groot weerstande opgeroep by ongelowige Jode in stad. Dit het nie net die arrestasie van Paulus se gasheer Jason veroorsaak nie, maar ook die vlug van Paulus en sy metgeselle (Handelinge 17 : 6, 10) na Berea.

As Paulus dan nie weer daardie jong gemeentetjie kan uitkom nie, terwyl daar so baie is wat hy nog aan hulle moet vertel, doen hy maar die tweede beste. Hy skryf aan hulle twee briewe "om te voltooi wat aan julle geloof ontbreek" (3 : 10).

Die wonderlike

En dan ... die wonderlike! Paulus begin sy eerste brief met 'n danksegging aan God oor die uitverkiesing van die gelowiges in Tessalonika! As jy dit lees, vra jy jouself af: Hoe kan Paulus dit doen? Hoe weet hy dat hulle uitverkies is? Hy het tog maar hoogstens 'n stuk of ses weke daar gewerk? In 'n gemeentetjie wat hy van die grond af moes opbou? Is dit dan verantwoord om sommer dadelik sulke groot woorde soos 'uitverkiesing' te gaan gebruik?

Paulus steur hom nie aan al hierdie vrae en besware nie. Onbekommerd skryf hy sy danksegging neer: "Ons dank God altyd oor julle almal omdat ons weet van julle verkiesing, broeders ..." (1 : 2, 4).

Maar dan moet ons onthou dat Paulus tussen die eerste en tweede deel van hierdie sin oor nóg iets skrywe. Dit gaan oor vrugte van genade waarin sprake is van groot aktiwiteit: die werk van julle geloof, die arbeid van julle liefde en die lydsaamheid van julle hoop op ons Here Jesus Christus. Ons kan in die plek van lydsaamheid baie beter volharding lees. Waarom kan Paulus dus na skaars ses weke se evangelieverkondiging skryf dat die gelowiges in Tessalonika uitverkies is?

Omdat hy die vrugte van uitverkiesing sien: Die vrug van *geloof* as antwoord van die mense op die verlossende genade van God. Die vrug van die beide wat altyd daar moet wees omdat geloof as aktiwiteit vermoeiend is, en nie kan standhou as dit nie gedurig deur die liefde ondersteun word nie. Die vrug van die hoop wat op die wederkoms van ons Here Jesus Christus gerig is. Die geloofs-, liefde- en hoopaktiwiteite is dus vir almal sigbare feite waaruit die uitverkiesing van die Tessalonicense afgelei kan word.

Die vraag is: Waar het die vrugte vandaan gekom? Dit lees ons in vers 5.

Navolgers of napers

Om sy verkiesing in die vrugte van geloof, liefde en hoop sigbaar te maak, het God Hom van Paulus se prediking bedien. Hy sê self dit het op vier verskillende maniere na die Tessalonicense gekom. Deur die prediking van die Woord. Maar, sê Paulus, nie in woord alleen nie, ook in krag. En met krag word hier die Krag van God bedoel. Dit bewerk wat die evangelie verkondig. Dit is redding van mense en bevryding van afgode, sondes en sondemagte. Dit is ook 'n krag wat die mens in staat stel om God te dien.

Paulus skryf ook dat die evangelie na die Tessalonicense gekom het in die Heilige Gees. Die Gees wat aan die Woord, aan die prediking van die prediker verbind is.

Juis daarom kon die Woord in volle versekerdheid na die Tessalonicense kom. Dit was immers die Woord wat deur die Heilige Gees versterk is, en wat gebring is deur predikers wat deur dieselfde Gees toegerus is. Daar kan geen twyfel wees nie! Paulus en sy metgeselle het gekom met 'n boodskap wat werklik krag gehad het en werklik sekerheid gebring het. Wat is nou die gevolge, die uitwerking van so 'n boodskap?

Die Tessalonicense het *navolgers* van Paulus geword. Nie na-apers of na-praters nie, maar navolgers. Hulle het hulle lewenswyse verander volgens die voorbeeld van Paulus en sy helpers wat die evangelie aan hulle verkondig het. Hulle het hulle van die afgode tot God bekeer met die bereidwilligheid om Hom te dien (vers 9), wat die doel van egte bekering is. Hulle het ook die triomferende Christus met sy van sonde vrysprekende mag uit die hemele verwag (vers 10). In al daardie dinge was hulle navolgers van Paulus, maar ook van die Here. Die feit dat hulle die evangelie in baie verdrukking ontvang het en nogtans staande gebly het in die geloof, was nie net 'n teken van God se werk nie, maar tegelyk ook die bewys dat die Tessalonicense God se uitverkorenes was.

Hulle het van navolgers voorbeelde geword. Van hulle af het die Woord van die Here ook op ander plekke weerklank soos in Macedónië en Acháje.

Wat 'n pragtige Skrifgedeelte is dit. En ... vandag nog net so waar as toe Paulus in Tessalonika was.

Voorbeelde vir ander

God laat sy Woord nog altyd oor die wêreld gaan - in krag, in die Heilige Gees en in volle versekerdheid. Die verkondiging van die Woord laat nog altyd vrugte van geloof, liefde en hoop ontstaan. So laat die Woord steeds dié blye sekerheid van hulle uitverkiesing in sondige menseharte groei. Dit maak van hulle navolgers van ons Here Jesus Christus en voorbeelde vir ander.

A Lindhout

© 2016
www.christelikemedia.org